

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

Hjæmpevise.

1. Kong Hannibal.

1. Kong Hannibal, han red sig udi Skoven saa grøn,
i sin Kleedning saa sjøn; han red med sine Venner til
Tidsfordriv, han tænkte ikke paa at det fulde koste hans Liv.

2. Lille Lise, som altid var venlig og mild, hun var
yndig og snild, hun var ogsaa udi Skoven, spadserede frem,
men hun tænkte ikke paa, at hun død fulde bæres hjem.

3. Prinds Hernando som saa, lille Lise saa sjøn, udi
Skoven saa grøn, hans Hjerde det brændte udaf Kjærlig-
eds Glæd, han ønskede at omfavne den yndige Mø.

V box 15:428

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60

0

4. Han nærmede sig Lise, med venlige Ord, som hun ogsaa forstod, jeg vilde onse at De maatte finde Behag, i hvad som jeg af Eder vil begjære i Dag.

5. Lille Lise hun svarede: jeg vil agte paa hans Skjold, jeg vil være ham bold, og med Flid vil jeg gjøre Alt hvad De begjør, undtagen alene at have Dem hjær.

6. Prinds Fernando som drog sin Sabel saa blaa, hug Elise itu; de andre smaa Jomfruer som der monne staa, gif hen fortalte Ankerstrom det grusomme Mord.

7. Hr. Ankerstrom han suffede og bad til sin Gud, for sin elskede Brud, for hvilken at Prinds Fernando har hugget ihjel, derfor i Verden ham aldrig gaar vel.

8. Hr. Ankerstrom han kaldte paa sin Ejener saa ung, der vil falde mig tungt, i Dag skal du gaa for Prinds Fernando saa stor, og hils om han vil følge lille Lise til Jord.

9. Den Ejener han gif for at klæde sig paa til Prinds Fernando at gaa, jeg skal hilse deres Høihed og Velbaa-renhed saa stor, om De ei vil følge lille Lise til Jord.

10. Prinds Fernando han svarede: Du hilse kan ham, jeg skal gjøre ham stor Slam; jeg skal lægge ham ved Lise udi hendes Grav, jeg skal ødelegge hannem, som en Krigsmand saa brav.

11. Titusinde Helte som til Krigen var lørt, til at bruge et Geyser, dem tog han med sig, og saa drog han affsted; thi han vidste at Hr. Ankerstrom var ivrig og vred.

12. Prinds Fernando han hilsede, hvorledes staar det til, i den sorgelige Affær? thi jeg synes Du træffer din Sabel saa blaa, og Du tager din Hjelm og din Harnisk paa.

13. Hr. Ankerstrom han svarede: Du fortjener at ds. Du har myrdet min Mo, Du har myrdet min Brud, og min elskede Ven; meninden et Aar vil jeg hævne det igjen.

14. Prinds Fernando han svarede: pas Du kun paa Dig selv, om Du fare vil vel, her udenfor holder Titusinde Mand, og nok en Million jeg kan udruste af mit Land.

15. Da Hr. Ankerstrom han saa denne store Krigsmagt, som ved Døren holdt Vagt, han raabte min Gud haver Du mig forladt, skal jeg end i Døden nedlægges saa brat.

16. Hr. Ankerstrom han tog da Prinds Fernandos Hest, som ved Døren var fast, han gav Hesten med Sporen ud af Kræfter den sprang, de skjod efter ham saa Kuglerne de sang.

17. I Toogtyve Dage til Rusland han kom, til den Keiser saa from, den Keiser han kunde ud af Binduet se, at Hr. Ankerstroms Hest den var hydere end Sne.

18. Da Hr. Ankerstrom var kommen til den Keiser stor bortfaldt hans Hest død til Jord, endfsont denne Hest den var modig og grum, dog var den saadan farvet udi Blod og i Skum.

19. Hr. Ankerstrom han sagde: Jeg er kommen her idag, for at melde om den Sag, at Prinds Fernando har Lise udi Døden nedlagt, og søger efter mig udaf yderste Magt.

20. Hr. Ankerstrom han fulgte med den da ind alt med Taarer paa Kind, den Keiser hon sagde: vær Du fun ved frit Mod, thi jeg skal nok din Fiende engang lægge under Jord.

21. Prinds Fernando blev faldet for den Keiser saa bold, og Forhøret blev holdt; istedetfor det Sabelhug, som Du Elise gav, skal Boddelen med et Dreslag dit Hoved hugge af.

Egtestanden.

O Egtestand! o kjære Egtestand faldera,
Man tror det er saa rart at være Mand, faldera,
Spørg blot Enhver, som dette har probert, faldera,
Jeg mener han er bleven slemt barbert, faldera.

De første fire Uger kysses bort, faldera,
Saa slutter Konen kjærligen Alford, faldera,
Hør Ha'r, jeg dine Buxer bære maa, faldera,
Smukt Manden under Tøffelen maa staa, faldera.

Ta Manden han maa soie sig i Alt, faldera,
Hvad enten de, er rigtigt eller galt faldera,
Mens Konen figer Ha'er jeg elster dig faldera,
Han mærker ei, at han er Hannerei, faldera.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

10 20 30

40 50 60

70 80 90

100 10 20

30 40 50

60 70 80

90 100 10 20

30 40 50

60 70 80

90 100 10 20

30 40 50

60 70 80

90 100 10 20

30 40 50

60 70 80

90 100 10 20

30 40

Nu tar hun paa Koncert og Assemble, faldera,
I Selfababer og paa Komedie, faldera,
Ja Manden tror han eier Hjertet heelt, faldera,
Saa er der mellem to, tre, fire deelt, faldera.

I Huset staffer hun nu et Klaveer, faldera,
Hun siger da til Manden, mens hun leer, faldera,
Morgen vil her komme en Baron, faldera,
Som gratis giver mig Information, faldera.

Ja Manden synes nok det er saa rart, faldera,
Han mærker ei, at Troskaben tar Hart, faldera,
Ei at en Stedfortræder han sig sik, faldera,
Som daglig paa hans Wre sætter Klif, faldera.

En Dag faar Fruen sig en lille Son, faldera,
Og Manden kysser Konen da til Bon, faldera,
Men endelig han til sin store Skref, faldera,
Seer Drengearnet har Baronens Træf, faldera.

Han varsomt bære maa sin Falusi, faldera,
Mens Konen lønner ham med Drilleri, faldera,
Hvad seer, naar de ei længer kan forlives, faldera,
Ja Manden faar da, da naturligvis, faldera.

En Vane er jo nok en halv Natur, faldera,
Og Folk lær' først i Egtestandens Buur, faldera,
At kjende gratis Amors Trætteri, faldera.
Og leve mellem Fred og Kjæyleri, faldera.

O Egtestand, o hjere Egtestand, faldera,
Ja man tror det er saa rart at kaldes Mand, faldera,
Jeg derfor her en Skildring har levert, faldera,
Der viser, hvordan Manden bli'r fixert, faldera.

Tilkjøbs hos G. B. Strøm.
[Kra] u.a.